

Едноврѣмешно море въ околността на Сливенъ.

Всѣкой, който събира или попочуква разнитѣ камъни, които му се испрѣчватъ отпрѣдѣ, наистина привлича вниманието на хората, които го срѣщатъ. Даже има мнозина, които и ще попитатъ: „какъ може нѣкой да се занимава съ камъни, съ тѣзи мъртви прѣдмѣти?“

Надѣвамъ се, че съ изяснението си ще подбужда почитаемата публика къмъ по-внимателното изучаване на скалитѣ, на тѣзи съмнително мъртви прѣдмѣти, които криятъ въ себе безчисленни доказателства за животътъ, който е владѣялъ по тѣзи страни прѣди вѣкове. Въ нѣкои камъни напр. въ Сливенската околностъ намираме явни доказателства, че едно врѣме тукъ е имало море. За изворъ на такива доказателства ни служатъ скаменѣлитѣ животни, които едно врѣме сж живѣли въ морето, а сетѣ сж оставили тѣлата си въ изсѣхналото блато.

Камънитѣ, въ които намираме окаменѣли животни, различни на досега живущи морски животни, прѣдставляватъ ни „изсѣхнало блато“ — останки отъ бивше море. Ако се расходиме покрай нѣкой морски брѣгъ въ врѣме на отливъ, ще намѣриме разни морски охлитки, миди, раци и пр., които морето е исхвърлило. Приливътъ, който иде слѣдъ отливътъ, затрупва по-голѣмата частъ отъ тѣхъ въ пѣсѣкътъ или блатото. Съ течение на врѣмето, когато брѣгътъ се издига надъ морската повърхностъ, то постъпенно и блатото изсѣхва, тъй щото слѣдъ хиляди години се промѣня на скала, въ която намираме окаменѣли миди, раци и други морски животни.

Издиганieto на брѣговетѣ на едноврѣменното море въ околността на Сливенъ, имало за причина честитѣ землетресения и лавоизвежения, отъ които намирами безчисленни слѣди до с. Сотирия, до р. Тувжда (топли извори) и пр. Слѣдъ силнитѣ землетресения въ 1822 г. морскій брѣгъ въ Хили (Америка) се издига о 3-4 стѣпки, тъй щото стриди и др. живуши, на скалата прирастнали, останжали на сухо.

Ако възлѣземъ въ Селището, (близо до г. Сливенъ), прѣзъ мостътъ въ улия, посрѣдъ двѣтѣ устия (проходи), по стрѣмний пѣтъ, що води прѣзъ Мутрунъ, ще намѣримъ огромно количество окаменѣли морски стриди, които даватъ поло-